

ham, men jeg har troet at ville gjøre det paa Grund af min særlige Stilling her i Salen under de nuværende Forhold.

Dinesen: Jeg skal ikke indlade mig i Diskussion med det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg); thi naar han bringer det dertil, at han benægter, at dette Thing har gjort sig skyldigt i at negte Finantsloven og søger at føre Bevis for denne sin Benægtelses Rigtighed, antager jeg, han egentlig selv derved har godtgjort, at enhver Diskussion med ham om disse Materier er aldeles overflødig.

Berg: Skulde det ærede Medlem ikke kunne sige mig en eneste Sætning af, hvad jeg før udtalte, som var urigtig, eller et eneste Faktum, som kunde lade sig modbevise? Hvis det ærede Medlem ikke kan det, tror jeg, hans almindelige Indsigelse dermed er vurderet.

N. Andersen (Odense Amts 2den Valgkreds): Jeg bad om Ordet, før det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagb) havde Ordet sidst, fordi jeg vilde have gjort akkurat den samme Bemærkning angaaende afdøde Oberst Tschernings Stilling til de Ting, der her tales om, som det ærede Medlem gjorde. Jeg er ligesom han af den Mening, at saalænge Oberst Tscherning havde Ledelsen af Fler-tallet her i Thinget, kunde de Tilstande, vi nu leve under, aldrig være indtraadte. Han var meget for klog til, at han vilde have ladet det komme dertil, at saadanne Tilstande som de, vi nu leve under og have levet under i længere Tid, overhovedet kunde indtræffe. Jeg vil overfor den ærede Ord-fører sige, at naar han fremhævede forskellige Udtalelser af politisk ansete Mænd her i Landet om, at Rigsretten ikke havde at afgjøre, hvorvidt en Udgift var nødvendig eller hensigtsmæssig eller ikke, men kun at bestemme, hvorvidt der skulde finde Straf Sted eller ikke, saa turde det dog være saaledes, at for at Rigsretten kan komme til et Skjøn over, hvorvidt der i det foreliggende Tilfælde skal finde Straf Sted eller ikke, bør den ogsaa have Mening om, hvorledes det forholder sig med det Stridt, der er klaget over, og nu er Faktum jo netop det, at den Rigsretsdom, der blev affagt angaaende det Ørstedste Ministeriums Handlinger i 1856 just brugte det Motiv for Frisindelse af Ministeriet, at det maatte antages, at Ministeriet havde brugt ikke bevilegede Penge, fordi det troede, det var til Fædrelandets Læve. Det var ikke, som det ærede Medlem

for Viborg Amts 4de Valgkreds (Njør) mente, angaaende den provisoriske Finantslov, der var reist Rigsretstiltale; nei, det var om Ridehuset, som ligger omme ved Vesterkanten af Byen, og om Udgifter, der vare afholdte til Udrustningen under Krigstid. Det var navnlig det Sidste, der var anket over, men der var ogsaa i Anklagen reist Erstatningskrav med Hensyn til Ridehuset, men det var netop et Motiv til Frisindelse, at nagtet Udgifterne ikke vare bevilegede af Rigsdagen, maatte det antages, at Ministeriet havde afholdt disse Udgifter, fordi det var overbevist om, at det var til Fædrelandets Læve. Rigsretten har altsaa netop gjort det, som det ærede Medlem mener, den ikke skulde have gjort. Naar man bagefter skrev i Bladene, at Ministeriet var frifundet, men Rigsretten dømt, saa kunde det naturligvis tage sig godt ud paa den Tid, idet det Parti, der havde reist Anklagen, naturligvis var misfornøiet med Udfaldet. Men det, der forelaa, var, at Ministeriet var frifundet, og man gjorde ikke Rigsretten Noget for det. Det Æneste var, at man fnurrede over den. Denne Dom, som Bladene da udtalte over Rigsretten, var altsaa den samme Slags Folkedom, som man ofte hører i vor Tid, naar man siger, at Folkets Dom staar over Rigsrettens (Berg: Ja, det gjør den i Længden ogsaa.) Ja, det kan jo nok siges ud over en Forsamling, men i Virkeligheden betyder det jo ingen Ting. Naar den ærede Ordfører dernæst fremkom med forskellige Udtalelser om, hvorledes det, der tidligere var den offentlige Mening og blev lært paa Universitetet — det gjentog jo det ærede Medlem med en vis Velbehag Gang efter Gang — nu var forladt, og at det var noget helt Andet, der blev lært i Stedet derfor, saa vil jeg sige, at denne Forandring af Meninger og Anskuelser netop er kommen til Veie under det Flertals Ægide, hvoraf det ærede Medlem selv er et virksomt Medlem, og det taler saa just ikke til Ære for den Maa, hvorpaa dette Flertal har vidst at bruge sin Flertalsmagt. Det er nemlig ikke nok at sidde her med et Flertal, men Opgaven maa være den, at man forstaa at bruge Flertalsmagten saaledes, at man kan bevare den offentlige Menings Sympathi. Mister man den, har man selv ikke saa grumme meget Magt tilbage. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) mente maaske at sige noget særdeles Betydningsfuldt, da han sagde, at Retten til at negte Finantsloven havde Folkethinget altid havt ifølge Grundloven. Jeg vil sige: Ja, naturligvis den Ret har Folkethinget, og den Ret har det altid havt, men dersom Folkethinget